

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵל יוֹד: כ"ב, פ' א'
(ב) כ"ב, פ' א', (ג) כ"ב, פ' א'
(ד) כ"ב, פ' א', (ה) כ"ב, פ' א'
(ו) כ"ב, פ' א', (ז) כ"ב, פ' א'
(ח) כ"ב, פ' א', (ט) כ"ב, פ' א'
(י) כ"ב, פ' א', (יא) כ"ב, פ' א'
(יב) כ"ב, פ' א', (יג) כ"ב, פ' א'
(יד) כ"ב, פ' א', (טו) כ"ב, פ' א'
(טז) כ"ב, פ' א', (יז) כ"ב, פ' א'
(יח) כ"ב, פ' א', (יט) כ"ב, פ' א'
(כ) כ"ב, פ' א', (כא) כ"ב, פ' א'
(כב) כ"ב, פ' א', (כג) כ"ב, פ' א'
(כד) כ"ב, פ' א', (כה) כ"ב, פ' א'
(כו) כ"ב, פ' א', (כז) כ"ב, פ' א'
(כח) כ"ב, פ' א', (כט) כ"ב, פ' א'
(ל) כ"ב, פ' א', (לא) כ"ב, פ' א'
(לב) כ"ב, פ' א', (לג) כ"ב, פ' א'
(לד) כ"ב, פ' א', (לה) כ"ב, פ' א'
(לו) כ"ב, פ' א', (לז) כ"ב, פ' א'
(לח) כ"ב, פ' א', (לט) כ"ב, פ' א'
(מ) כ"ב, פ' א', (מא) כ"ב, פ' א'
(מב) כ"ב, פ' א', (מג) כ"ב, פ' א'
(מד) כ"ב, פ' א', (מה) כ"ב, פ' א'
(מו) כ"ב, פ' א', (מז) כ"ב, פ' א'
(מח) כ"ב, פ' א', (מט) כ"ב, פ' א'
(נ) כ"ב, פ' א', (נא) כ"ב, פ' א'
(נב) כ"ב, פ' א', (נג) כ"ב, פ' א'
(נד) כ"ב, פ' א', (נה) כ"ב, פ' א'
(נו) כ"ב, פ' א', (נז) כ"ב, פ' א'
(נח) כ"ב, פ' א', (נט) כ"ב, פ' א'
(ס) כ"ב, פ' א', (סא) כ"ב, פ' א'
(סב) כ"ב, פ' א', (סג) כ"ב, פ' א'
(סד) כ"ב, פ' א', (סה) כ"ב, פ' א'
(סו) כ"ב, פ' א', (סז) כ"ב, פ' א'
(סח) כ"ב, פ' א', (סט) כ"ב, פ' א'
(ע) כ"ב, פ' א', (עא) כ"ב, פ' א'
(עב) כ"ב, פ' א', (עג) כ"ב, פ' א'
(עד) כ"ב, פ' א', (עה) כ"ב, פ' א'
(עו) כ"ב, פ' א', (עז) כ"ב, פ' א'
(עח) כ"ב, פ' א', (עט) כ"ב, פ' א'
(פ) כ"ב, פ' א', (פא) כ"ב, פ' א'
(פב) כ"ב, פ' א', (פג) כ"ב, פ' א'
(פד) כ"ב, פ' א', (פה) כ"ב, פ' א'
(פו) כ"ב, פ' א', (פז) כ"ב, פ' א'
(פח) כ"ב, פ' א', (פט) כ"ב, פ' א'
(צ) כ"ב, פ' א', (ца) כ"ב, פ' א'
(צב) כ"ב, פ' א', (צג) כ"ב, פ' א'
(צד) כ"ב, פ' א', (צה) כ"ב, פ' א'
(צו) כ"ב, פ' א', (צז) כ"ב, פ' א'
(צח) כ"ב, פ' א', (צט) כ"ב, פ' א'

מוסף תוספות

א. [ו]אמרנין פשיטא, אין
זו שביטת העלמוד. מ"פ.
ובי נישול עליו. א' אמה
היי הוא של בעל הבית
ממאן ואילך הרי הוא של
מביתו, ואין יכול ליטבר
רק כמו רמז קבוצה דהכא.
ש"ת. ג. [ו]אשאיני עלי
שמחן. שהוה כבר מיוחד
למי מקום קפדי עילוי,
ודמי למסר הגדול והת
של מחורשה וכיוצא בה
שון כלים כבדיון והן
אשריון אפי' לה' שמעון
לדלת היה מוקצה, והכי
אוקמה רבה בפרק כל
הכלים דעלי מיוחד ליה
מקום קפדי עילוי. פסק
ר"ע.

מוסף רש"י

[illegible]

רָגִלִּים (חגיגה כד.). מִשּׁוּם ד
תּוֹפֵר, שֶׁהָאֵלֹהִים מַלְאֲכֵי
לְעֹזֵד עֲבֹדָה בְּשֵׁם אֱלֹהֵי
הַכֶּסֶף וְכִיּוֹן דְּמִיץ לֹא הָיוּ
עֲבָדָה, אֲבָל לֹא בְּמִדְיָנָה.
הַפּוֹתָה אֶת חֲבִירוֹ. מִכָּר
(חגיגה כד.). ר' יְהוּדָה אֹמֵר

ביצה פרק ראשון ביצה

ידמהעטל קטרייהו. יתיר הקשר שלהם ומתפרק מאליו והבא ונטל
שמה לא מקושרין מנאם וחטף האחד והלך לו: ^ט לפני הקו. דרך
כל שזכרין להיות מעט מן דף העליה בזלט חוץ למחיצה של כל קו וקו
ושם היוונים יואלים לאויר ונומים שם כראונם וחוזרים לקו: הלך

אחחר הרוב. כי הכא דלא אמרי' אלא
אזותן שזמן בתוך הקן שהוא קרוב
ללפני הקן אלא אמרי' מעמלא אמו:
בנדף. דכלהו קרוב ויניהו הלכך הלך
אחחר הרוב דליכא תרתי: **רבא** אמר
הא לא אנטריך לשמועין אלא בשני
הקן וזו למעלה מזו וצביהם גחלות
וחזן את שבו ולא זמן את שבו
ולמחר בא ולא מצא בתוך הקן שזמן
אלא לפניו ובאותו של זמן לא מצא
לא לפניו ולא לתוכו הלכך אסירי.
ולא משום חששא דיוני דעלמא אלא
מאחר שלא מצאן במקומן ועוד שבקן
האחר המוקפה לא מצא כלום יש
לחוש שמה לא שמה לפי כח ההמון
לא מתוכו יצאו אלא מתוך המוקפה:
והא מיבעיא קאמר לא גרסי' אלא
ה"ג **ולא מיבעיא זמן בתחומה** ולא
זמן בעלייה כו'. כלומר ותנא
דאנטריך לשמועין אסורים לאו
כשזמן את של תחתונה ולמחר מצא
בזמן אלא שפלי תחתונה ולא מצא
בעלייה כלום אנטריך למימר דאסירי
דחיישינן דלמא הני דאזמין אזדו להו
ויהך שמהא לפניה משל עלייה באו
ואשתרבוזי אשתרבוז למטה ונחיתו
הא לא אנטריך דאפי' זמן בעלייה
בתוכה ולא זמן את של תחתונה ולמחר
מצא בעלייה כלל ולא בתוכה ולא
מצא בתחתונה כלי אסירי ולא תימא
אלא ארוחיהו למסרך ויסק עטרן
קטנים אלא אמרינן סריכי סרוך מן
התחתונה המוקפה וסליקו לפני
העלייה: **ואם אין שם אלא הן.**
ואם אין סביבותיהם אתמול אלא הן:
סרי אלן מופרים. דודאי אלו הן
הא דאמרי' רבנן דגלי ליה:

מפורסם. גדולים ופורחים למרחוק:
אדריו אדרו. מאתו קן ואמו להבא
כדמפרש ואזיל דעד חמשים אמה
מדדה: בקרן זוית. שוית הבית
בולט להלכה
מן השוכך וקן
זה שזמן בו
עומד לנדרין
לאי הוא אמי
להבא לא הוא
חזי
שזוית של בית
מבנינו עלי:
עומדת לפניו:

מלאכתו לאיסור לכתוש במכתשת מֵתֵּה
המיוחדת לקצב עליה בשר: מהו דמי
בצדק: איזה דאמרי אמר אביי ר'ו. כי
מוותר אלא לתבוא גרמי חדמי שלא קצב
וספיגין וכו'. אם היו רחוקים זה מזה דלמא
לא צריך לטבול בגון בשר וצללים: ואם
היו קרובים מועיל לעבוד: וללבי
ואלע"פ שהמלה מועיל לעבוד: וכל
שכין ענין קדמה קלמר בגון אדם המורה
טוב כדי שלא יסריחו ואפי' נשחטה הב

אין בנין בבליים. ואינו חייב אלא אם כן עשה צו מלאכה כגון ממחק או מחחק או אורג או
(לשון קטן) מחורירין רשיה במדברש. שם עקלקר דין ונמן עליה עמנדו ויש וסולק
ועט ערש מעל דין שלם אלה חוללע יין ופון דין לענדער, אפס פוסלע, ב' דשניין ואל
עס, כסא, מחורירי במקדש, אלא שרית ים להחיות א' שקל ים מדייה וממע ואל עבד
גוריה שמה ימרה היטייה ומדיה יין ממחק האמור כצטוט מלמלש פא שבת (דשויבן) א'
סמחא אל חיתיו למסור ין יכרועים כרגל ואל לקח ממלכות ואף ים מרדן ממשפס
יגמור. אלא סמחא חתמי דא יגמור פא הול א' יתחל ון מני לעויר גילס (דשויבן) א'
סמחא למרע דסמחא חתמי דא יגמור פא הול א' יתחל ון מני לעויר גילס (דשויבן) א'

١٢٠

עו א ב ג מיי' פ"ב
מהלכות יו"ט הל' ו
טוש"ע א"ח סי' תלו סעיף
:ד

קו ד' מ"י ש' ופער'
 מהל' גולה ה"ה
 טושיש' ע' וטושיש' ח"מ
ס ר' סקף ח:
 ע"ה ח' טושיש' מהל'
 יו"ש' הלכו' וטושיש'
 א"ח' ש' סקף ד:
ע ו' טושיש' א"ח ס'
 תלש' סקף
פ ד' מ"י פ"ג' מהלכות
 יו"ש' ה"ל' ד' סגנו לאין
 ע'ה טושיש' סקף א:
פא ח' טושיש' ס' סקף
 טושיש'
פב ו' טושיש' א"ח ס'
 תלש' סקף
פג ו' טושיש' א"ח ס'
 תקד' סקף ב:
פד ב' ל' מ"י פ"ג' ש'
 הלכו' ד' טושיש' א"ח
 תלש' סקף ג:
פה מ' ב' מ"י ש' ה"ה
 טושיש' ש' סקף ד:

גליון הש"ס

גמ' רבא אמר בשני קנין.
עיינ לקמנו 77 דה ע"א

דבינו חנואל

פירוש אשכנזיובי
מין. וספיקה מין
הפירה, דרכיהם שמות
כידים תתפס. ואם אין שם
אלה קן מותרין. אוקימנא
במדרש. כדכתיב. כמפרחין.
כלומר אין בהן כח לפירות.
ומתקנין אין הכי פשטא
קדוש. ואמרין כן.
אדאמין קן אחד בתוך ב'
אדאמין קן אחד בתוך ב'
שלא יזמן מזה ואקיי
מזה. מה דמקטן נחוש
לדמא קן אחד הוא. אבל
קמילא אע"ז דקיי"ל כרב
קמילא דאמר ב' לא
תחורל כל מדרה אל
מדרה. ויתר מחמשים
מדרה. כיון דקדוש האי קן
בין וית. ולכך מדרה לא
יכול למיהדר. ולחזק
לכתיב. אל מדרה, והוא
לכתיב למיחוש לחכי ושרי.
מדרש תרסין, קתשרין
שנולדו. ופירוש תרסין
ההנחיות. ובי"ה מתירין
לסלק פירות ולחזקיהו
לכתיב. אל מדרה, והוא
לכתיב למיחוש לחכי ושרי.
בכונן שכותש ב' מדרה
ותפאה וימצא בה
באסותא מלכות החול,
ואינו עומד לכתוש ב' מדרה
מכלל פירוש אמר כי זה
החול הוא רב שכותש בכונן

הַיְאִסוּר, וְאִפְ"כּ כ"ה
מִתְחִיל לִטְלֹטֵל וְקָצֵב
עֲלֵיהֶם בְּשֵׁר וְלִשְׁכָּה צִמּוּת.
וְכֵן תִּבְרָא גְרָמָא, שְׂהִיא
חֲתִיכָה שֶׁל קוֹרָה
שֶׁתִּקְנֶה לְעִיר עֲלֶיהָ
צִמּוּת, וְהִיא עֲרִי חֲדָשָׁה
מִמֶּנּוּ וְכִי שִׁנָּה. וְכֵן
לְהוֹלִיךְ תִּבְלִין אֲצֵל מְדוּכָה
וּמְדוּכָה אֲצֵל תִּבְלִין אֵל
כּוֹל כ"ה מִתְחִיל. (ט) [וְכֵן]
אִסְרִין בֵּית שְׂמַאין
לְהִגְבִּיהַ עוֹר שֶׁל הַבָּמָה
שֶׁשֶּׁחֲטָה בְּיוֹם טוֹב

אבל בשר לתבשיל שצריך
מן, משום ר' יהושע אמרו
מרי אין הלכה כו'.

עלי. ב) נראה דחסר וכ"ל.

פשיטא דמותרין דאמר מר עוקבא ב"ה המודה וכו'. וקשה וני
 מייתי ראייה ממר עוקבא שהוא אמורא * וי"ל דע"כ אנו
 זריכין לומר דממר עוקבא דאס לא כן לא מתוקמא מתניתין דלא
 יחפור (ב"ב דף קכ. ב:) **איין** נושאין הע"י. ומימה הא כריך
 לגופה וכל כלי שזריך לגופו או
 למקומו אפילו מלאכתו לאסור נוטלין
 אותו ביום טוב וי"ל דבפרק כל הכלים
 (שבת דף קכ. וסז) מוקמין ליה
 במוקדא שיש בו חסרון כים דכ"ע
 מודו לאסור כגון סיכי זירי ומזורי
 דקפיד עליהו * וכו"ה שמתירין היינו
 דוקא משום שמחת מ"ט דמפרש
 בגמרא: **ושורין** שמוצאין ע"זו בשר
 צ"ל. לאו משום דזריך מליחה לנלי
 דמפ' בחולין (דף ק"א.) אלא משום
 שהיה נלמחו כדי ליתן טעם
 [ועי' מוספין חולין יד. ד"ה וסבין:]

וְהָיָה הַנֶּגֶד אֲזוּלוֹ לְעֵלְמָא
 יְקוֹ: יוֹאם אֵין שָׁם אֵלָא הֵן הָרִי אִלּוּ מוֹתְרִין: הִכִּי
 אִיכָא לְמִימַר הַנֶּגֶד אֲזוּלוֹ לְעֵלְמָא וְהִנּוּ אַחֲרִינִי נִינְהוּ
 אֵין קֵן בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה אֲדִרְוִי אֲדִרְדּוּ וְאִי דִלִּיכָא קֵן
 שְׂטָא דְמוֹתְרִין דְּאִמַר מִר עוֹקְבָא בֵּר חֲמָא יְכָל הַמְדִּדָּה
 שִׁים אַמָּה הַלְעוּלָם דְּאִיכָא קֵן בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה
 תְּמַח וְתִימָא אֲדִרְוִי אֲדִרְדּוּ קַמִּ"ל כָּל הִיכָא דְמִדְדָּה
 וְאִי לֹא לֹא מִדְדָּה: **מִתְנִי** "ב"ש אֹמְרִים אֵין גּוֹטְלִים
 יִשְׂרָאֵל וּב"ה מִתְרִין בֵּית שְׁמַאי אֹמְרִים אֵין גּוֹטְלִין אֶת
 אֲרִיבֵיהֶן אֵלָא אִם כֵּן יֵשׁ עִמּוֹ כִּזְיַת בִּשְׂרָא וּבֵית
 אֲרִיבֵיהֶן שְׂאֵם קֶצֶב עָלֵיו בִּשְׂרָא שְׂאִסוֹר לְטַלְטְלוֹ
 וְעָלִי אַבְל כְּתִבְרָא גְרַמִּי דְּבִרִּי הִכָּל מוֹתֵר פְּשִׁיטָא
 הוּא הִדִּין דְּאִפִּי תִבְרָא גְרַמִּי נָמִי וְהִיא דִקְתָּנִי עָלִי
 אִפִּי דְּבֵר שְׁמִלְאֲכְתּוֹ לְאִיסוֹר נָמִי שְׂרֵי קַמִּ"ל אִיכָא
 נִצְרַכָּא אֵלָא אִפִּילוֹ תִבְרָא גְרַמִּי חֲדָתִי מַחֵה דְתִימָא
 קַמִּ"ל וּב"ש לֹא חִיִּישִׁי לְאִמְלוּכִי וְהַתְנִיא "בֵּית
 מוֹלִיכִין "טִבְחָא וּסְכִין אֲצֵל בְּחֵמָה וְלֹא בְּחֵמָה אֲצֵל
 אֹמְרִים "מוֹלִיכִין זֶה אֲצֵל זֶה בֵּית שְׁמַאי אֹמְרִים
 דְּרוּךְ אֲצֵל מְדוּכָה וְלֹא מְדוּכָה אֲצֵל תְּבִלִין וּמְדוּךְ
 זֶה אֲצֵל זֶה הִכִּי הִשְׁתָּא בְּשִׁלְמָא בְּחֵמָה אֲתִי לְאִמְלוּכִי
 מַחֵה כְּחוּשָׁה וּמִיִּיתֵנָא בְּחֵמָה אַחֲרִיתִי דְשְׁמִינָה מִינָה
 וְכִי דְאִמַר נִשְׁבַּק הָיִי קִדְרָה דְּבִעִיא תְּבִלִין וּמִיִּיתֵנָא
 תְּבִלִין הִכָּא מָאִי אִיכָא לְמִימַר מִמְלָךְ וְלֹא תִבְרָא
 קִיִּימָא: בֵּית שְׁמַאי אֹמְרִים אֵין גּוֹטְלִין אֶת הָעוֹר:
 עָלֵיו בִּשְׂרָא לְצִלִּי אִמַר אֲבִי לֹא שֵׁנו אֵלָא לְצִלִּי
 שְׂטָא לְצִלִּי תֵּנָן הָא קַמִּ"ל דְּאִפִּי לְצִלִּי כַּעֲן קִדְרָה
 אֶת הַחֲלָבִים וְאֵין מְהַפְכִין בְּהֵן מְשׁוּם ר' יְהוֹשֻׁעַ אִמְרוּ
 תְּאִמַר רַב מִתְּנָה הִלְכָּה כִּר' יְהוֹשֻׁעַ אִיכָא דְאִמְרִי אִמַר
 כִּר' יְהוֹשֻׁעַ בְּשִׁלְמָא לִמְ"ד הִלְכָּה כִּר' יְהוֹשֻׁעַ אֲצַטְרִיךְ
 וְהֵן כְּרִבִּים קַמִּ"ל הִלְכָּה כִּיחִיד אֵלָא לִמְ"ד אֵין הִלְכָּה
 כִּכָּה כְּרִבִּים מַחֵה דְתִימָא מִסְתַּבֵּר טַעְמִיָּה דר' יְהוֹשֻׁעַ דְּאִי
 לֹא שְׁחִיט קָא מְשַׁמַּע לֵן וּמ"ש מְעוֹר לִפְנֵי הַדּוֹרְסֵן
 תָּתֵם

ז' גב' שאסור לעטלען. דאסענציד ליה דורך י"ט: **בצבא גרמי**.
א' אסרי ב"ש דלמא בחר דעלטעלע ממליך ולא דבר ואשכחא דטרה.
א' דאזי גופיה הכי לא נזכרא הא דאמרין אבל צבא גרמי דברי הכל
עלה וממלך: לא היישי לאמלוי. בתמיה ופריך לאזי: אין מוליקין טבה
וכנא שדוכין צו תכלין במדוכה: נשנא האי קדרה. מין תבשיל זה שיהא
צו ולפת: מאי איכא למימר גרסי' קמ"ל לא גרסינן: שמועלין עליו.
א' ממע לן דאפי' ללזי רעין קדרה אסור. האי אבל לקדרה דקאמר אזי
שלאורך קדרה דלא תימא כל כלי שרי: אין מוליקין את ההנזים. ביום
י' הדורסן. דשרי בית הלל משום דאי לא שרית ליה ממנע וזה שמיט:
החס

אדם, [ח]ב"ה מתירין. ושון ב"ש וב"ח שמולחין ע"ג העור בשר לצלי, שאין צריך מלח הרבה מלח הרבה לא, שנמצא מולח את העור. ת"י אין מולחין את החלבים ביו"ט ולא מהפכין שושון ברוח ע"ג יתדות. אמר רב מתנה הלכתא כר' יהושע, איכא

(ה) נראה שלפני רצינו הי' הגי' כאן בש"א אין מסלקין את המרסין וכו' קודם דין דאין נוטלים את

אומרים לא יגמור. אחר הרגל אע"פ שרגל הן טוריון, לא שטרתן אלא שרגל הכל חברים אבל לאחר הרגל מגעו ילי העזרה מפני שנענו בזה ע"ה ברגל (דמס).